

Guldindløselighed for Øjeblikket. Den Guldindløselighed, som der skulde være Tale om at gaa over til, som vi ser paa det, er den successive Stigning. Det var det samme Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa. Det er det, vi nærmest mener maa kunne gennemføres. Maa jeg ligeledes overfor det ærede Medlem Hr. Hauge sige, at det ærede Medlem opfordrede mig til at have min Opmærksomhed henvendt paa Vekselererne, saaledes at de ikke fik udløst Penge til at spekulere for. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Derfor synes jeg, at det ærede Medlem kunde have pointeret noget stærkere, end han gjorde, at Udvalget har undersøgt dette Spørgsmaal. Der er i Virkeligheden ikke noget at sige til de Forhold, man har undersøgt, Kreditten var netop gaet ned, saaledes som jeg synes, det var forsvareligt, og jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem, at han mente, det var rigtigt. Det ærede Medlem vilde søge at vise, at der her indførtes et Bankvælde i Danmark, der lignede det, der var Tale om i 1919—20. Men det er fuldstændigt forkert. Der indføres ikke noget som helst Bankvælde. Den Mand, der har Kapital, kan indføre, der gennemføres ingen Indskrænkning af Importen. Det, Nationalbanken har sagt, er, at de usunde Forretninger, Afbetalingsforretninger, Spekulationsforretninger eller den Slags, ikke kan faa Kredit. Jeg synes heller ikke, det ærede Medlem var ganske korrekt i sine Udtalelser med Hensyn til Kreditten til Tønder. Jeg ved ikke, at der har været Tale om at nægte den, men Forholdet har været det, at den Kredit, der hidtil er givet, har været givet af private Banker og ikke af Nationalbanken. Nu er der altsaa paa Grund af Kapitalfattigdom dernede sket det, at Nationalbanken yder nogen Kredit. Det ærede Medlem var inde paa, at ved denne Fremgangsmaade vil man komme til at standse sunde Foretagender. Men det er jo netop Meningen, at man saa vidt muligt vil søge at undgaa det.

Naar det ærede Medlem kom ind paa Spørgsmaalet om Boligbyggeriet, synes jeg, det var et meget uheldigt Eksempel. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem og jeg her kunde sætte alle Partistandpunkter til Side og opfordre vore respektive Partifæller til at gøre alt, hvad de kunde gøre. Og jeg tvivler ikke om, at saa kunde vi komme til at drive et meget, meget kraftigere Boligbyggeri end nu, hvis det ærede Medlem vilde gaa i Brechen overfor sit Parti om at gaa bort fra 8 Timers Arbejdsdagen, en

Arbejdstid, der paa dette Omraade maa siges at være ganske absurd.

Det ærede Medlem Hr. Rode refererede det Spørgsmaal, der er omtalt i Betænkningen, at der skulde gives et vist større Udbytte fra Nationalbanken af det for store Seddelomløb, der var. Ja, det Spørgsmaal diskuterede vi i Udvalget, men jeg er dog tilbøjelig til at mene, at det var vanskeligt at faa det ærede Medlem til at udtale sig om, hvor stort Seddelomløbet normalt burde være. Der staar ikke i Betænkningen noget om det, og jeg tror, det ærede Medlem vil have meget vanskeligt ved at sige, hvilket Seddelomløb der normalt kræves her i Landet.

Det ærede Medlems andet Spørgsmaal, angaaende Guldindløsningsen, har jeg besvaret. Det, vi tænker paa, er den successive Stigning af Guldindløseligheden.

Ordføreren (N. P. Jensen): For at det ærede Medlem Hr. Rode ikke vedblivende skal svæve i Uvished om, hvad der er Venstres Stilling med Hensyn til Guldindløseligheden, skal jeg sige — der kunde jo være Tale om Indløselighed til Pari eller til en fast lavere Kurs eller til stigende Kurs —, at der tilsigtes en Indløsning til fuld Pariværdi. Derom er der sikkert Enighed i Venstre. At enkelte ønsker eller kunde tænke sig en anden Fremgangsmaade — jeg mener ikke i Øjeblikket, men naar vi en Gang kommer til at gaa til fuld Indløsning, — at gaa en lempeligere Vej, ved vi alle. Jeg haaber ikke, at Landet nogen Sinde skal blive nødt til det, thi efter den økonomiske Situation, Landet er i, vil der ifølge min Formening ikke være nogen som helst Begrundelse for at indløse til lavere Kurs end Pari.

Rode: Det var ganske interessant at høre de to Svar paa, hvad der menes med Guldindløsning, som nu blev givet først af Justitsministeren, som siger, at det er den successive Guldindløsning, Venstre tilstræber, og derefter af Ordføreren for Venstre, som siger, at Venstre tilstræber Indløsning til Pari, og som haaber, at man aldrig nogen Sinde maa komme til at gaa den Vej, som Justitsministeren anbefaler. Det er særdeles interessant at høre, men betryggende er det jo, at ingen af de Herrer, som har forskellige Meninger, tænker paa at gennemføre dem, de tænker paa at forlænge Moratoriet med 9 Maaneder, og inden de 9 Maaneder er forløbet, er det jo muligt, at de modstridende Anskuelser kan have fundet hinanden i et endeligt og virkeligt Standpunkt. For Øje-